

Datum van
inontvangstneming

:

13/12/2022

Zaak C-653/22

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

18 oktober 2022

Verwijzende rechter:

Fővárosi Törvényszék (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

10 oktober 2022

Verzoekende partij:

██ Kft.

Verwerende partij:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Beroep bij de bestuursrechter tegen een besluit in douanezaken.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Het verzoek om een prejudiciële beslissing heeft tot doel vast te stellen of een nationale praktijk waarbij, in geval van een overtreding bestaande in het verstrekken van onjuiste informatie in de douaneaangifte, de douaneboete wordt vastgesteld op 50 % van de resulterende openstaande douanekosten (hierna: „douanedeficit”), zonder dat een onderzoek van alle omstandigheden van het geval en met name een beoordeling van de ernst van de begane overtreding of een beoordeling van het aan de ondernemer toe te rekenen gedrag mogelijk is, verenigbaar is met het in artikel 42 van het douanewetboek neergelegde evenredigheidsbeginsel.

Rechtsgrondslag: artikel 267 VWEU

Prejudiciële vraag

Moet verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (hierna: „douanewetboek”) aldus worden uitgelegd dat aan het in artikel 42, lid 1, van het douanewetboek neergelegde proportionaliteitsvereiste is voldaan door artikel 84, lid 8, van de az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény (wet CLII van 2017 inzake de uitvoering van de douanewetgeving van de Unie; hierna: „douanewet”), op grond waarvan de douaneautoriteiten met betrekking tot de bestuurlijke douaneboete die verplicht moet worden opgelegd wanneer er douanekosten openstaan naar aanleiding van een overtreding die verband houdt met de juistheid van de gegevens in de douaneaangifte, het geheel van de omstandigheden van het geval en de gedragingen die toe te rekenen zijn aan de marktdeelnemer die de douaneaangifte heeft ingediend, niet mogen beoordelen, maar verplicht zijn om een bestuurlijke douaneboete op te leggen die gelijk is aan 50 % van de vastgestelde openstaande douanekosten, ongeacht de ernst van de gepleegde inbreuk en het onderzoek en de vaststelling van de aan die marktdeelnemer toe te rekenen aansprakelijkheid?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

- Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (PB 2012, C 326, blz. 47; hierna: „VWEU”): artikel 4, leden 1 en 2, artikel 7, artikel 26, leden 1 en 2, en artikel 288.
- Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna „Handvest”): artikel 16.
- Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB 2013, L 269, blz. 1, met rectificaties in PB 2013, L 287, blz. 90; PB 2016, L 267, blz. 2; PB 2019, L 289, blz. 59, en PB 2020, L 317, blz. 41; hierna: „douanewetboek”): artikel 5, punt 15; artikel 15, lid 2; artikel 18, lid 1; artikel 22, lid 1; artikel 42, leden 1 en 2; artikel 79, lid 1; artikel 124, lid 1, onder h); artikel 158, lid 1, en artikel 162.
- Rechtspraak van het Hof van Justitie: met name arresten van 10 oktober 1973, Variola (34/73, EU:C:1973:101); 7 februari 1973, Commissie/Italië (39/72, EU:C:1973:13); 17 juli 1997, ██████████ (C-28/95, EU:C:1997:369), punten 27 en 32; 15 januari 2002, ██████████ ██████████ ██████████ (C-43/00, EU:C:2002:15); 18 oktober 1990, ██████████ (C-297/88 en C-197/89, EU:C:1990:360), punt 37; 11 januari 2001, ██████████ ██████████ (C-1/99, EU:C:2001:10), punt 32; 14 december 2006, Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio (C-217/05, EU:C:2006:784), punt 19; 11 december 2007, ETI e.a. (C-280/06, EU:C:2007:775), punt 21; 20 mei 2010, ██████████ (C-352/08, EU:C:2010:282), punt 33; 18 oktober 2012, ██████████ (C-603/10, EU:C:2012:639), punt 18; 14 maart 2013, Allianz Hungária

■■■■■

Biztosító e.a. (C-32/11, EU:C:2013:160), punt 20; 26 oktober 1995, ■■■■■ (C-36/94, EU:C:1995:351); 15 juli 2010, Pannon Gép Centrum (C-368/09, EU:C:2010:441), punt 28; 6 oktober 1982, Cilfit e.a. (283/81, EU:C:1982:335); 27 maart 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190), punten 44 en 45, en 22 maart 2017, Euro-Team en Spirál-Gép (C-497/15 en C-498/15, EU:C:2017:229).

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

- Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény (wet CLII van 2017 inzake de uitvoering van de douanewetgeving van de Unie; hierna „douanewet”): toelichting; artikel 2, punt 6; artikel 84, lid 1, onder a), lid 2, onder a), aa), lid 8 en lid 10; artikelen 85 en 86.
- Magyarország 2023. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2022. évi XXIV. törvény (wet XXIV van 2022 inzake de algemene staatsbegroting voor het jaar 2023 in Hongarije).

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 In 2017 en 2018 heeft verzoekster in het kader van vier douaneprocedures fietsen en fietsonderdelen uit Taiwan ingevoerd en heeft zij deze in het vrije verkeer gebracht met tussenkomst van de handelonderneming ZeMeX Kereskedelmi és Szállítmányozó Kft (hierna: „ZeMeX”) als indirecte douanevertegenwoordiger. Bij de invoer werd als land van oorsprong Taiwan vermeld.
- 2 De Nemzeti Adó- és Vámhivatal Baranya Megyei Adó- és Vámigazgatósága (provinciale belasting- en douanedienst Baranya, onderdeel van de nationale belasting- en douanedienst, Hongarije; hierna: „lagere douaneautoriteit”) stelde vast dat verzoekster in de door haar ingediende douaneaangiften ten onrechte Taiwan als land van oorsprong van de goederen had vermeld, terwijl de werkelijke plaats van oorsprong de Volksrepubliek China was. In het licht daarvan heeft de lagere douaneautoriteit bij vier besluiten van 10 december 2020 verzoekster veroordeeld tot betaling van een EU-douaneschuld van in totaal 26 077 000 HUF en tevens een ten laste van verzoekster komend belastingverschil van 7 040 792 HUF vastgesteld. ZeMeX heeft de douaneschuld voor antidumpingrechten op 17 en 18 december 2020 betaald.
- 3 Krachtens artikel 48 van het douanewetboek en de artikelen 108 tot en met 118 en 120 tot en met 128 van de douanewet heeft de lagere douaneautoriteit bij verzoekster een controle na vrijgave verricht met betrekking tot de toepasselijke douaneformaliteiten bij de invoer. Deze autoriteit heeft vastgesteld dat de in verzoeksters douaneaangiften vermelde niet-Uniegoederen ten onrechte waren aangegeven als van oorsprong uit Taiwan, terwijl het werkelijke land van oorsprong de Volksrepubliek China was, hetgeen heeft geleid tot de heffing van antidumpingrechten. De naar aanleiding van de controle gedane vaststelling was

onder meer gebaseerd op bewijsmateriaal uit het eindverslag van het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF), volgens hetwelk de in de onderhavige zaak als exporteur vermelde Taiwanese onderneming ook betrokken was bij de onjuiste aangifte van bepaalde Chinese rijwielonderdelen als van oorsprong uit Taiwan. Ook werd vastgesteld dat ZeMeX de douaneprocedures had gestart op basis van door verzoekster verstrekte informatie. De lagere douaneautoriteit concludeerde dat verzoekster op de hoogte moet zijn geweest van de omstandigheden van de aankoop, aangezien zij als contractpartij aan de transactie had deelgenomen, en dat zij derhalve aansprakelijk moet worden gesteld voor de overtreding bestaande in het verstrekken van onjuiste informatie in de douaneaangifte.

- 4 Gelet op het voorgaande heeft de lagere douaneautoriteit verzoekster bij besluit van 29 december 2020 een administratieve boete van 13 039 000 HUF opgelegd wegens niet-nakoming van de verplichting om juiste gegevens te verstrekken in de douaneaangifte.
- 5 Tegen het besluit van de lagere douaneautoriteit is door verzoekster bezwaar ingesteld. Bij besluit van 22 april 2021 heeft de Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (afdeling beroepen van de nationale belasting- en douanedienst, Hongarije; hierna: „verweester”) het besluit van de lagere douaneautoriteit bevestigd.
- 6 Met betrekking tot de aansprakelijkheid van verzoekster stelde verweester dat eerstgenoemde bij de douaneprocedure niet heeft voldaan aan de vereisten van artikel 15, lid 2, artikel 5, punt 15, artikel 18, lid 1, en artikel 22, lid 1, van het douanewetboek wat de juistheid en de volledigheid van de gegevens in de douaneaangiften betreft. Zij voegde daaraan toe dat verzoekster fietsen produceert en op de markt brengt en derhalve verplicht is op de hoogte te zijn van de regelgeving die op haar bedrijf van toepassing is, met inbegrip van het feit dat de aankoop uit derde landen niet zonder risico is wegens de regels inzake oorsprong en niet-preferentiële locaties. Verzoekster is verplicht zorgvuldigheid te betrachten bij de selectie van de marktdeelnemers met wie zij contracten sluit, met inbegrip van de exporteurs. Bovendien vallen onjuiste aangiften of fouten van de exporteur onder het gebruikelijke handelsrisico van de persoon die de douanerechten moet betalen.
- 7 Wat het onderzoek van de hoogte en de proportionaliteit van de door de douaneautoriteiten opgelegde bestuurlijke boete betreft, stelde verweester dat de lagere douaneautoriteit de inbreuk van verzoekster met toepassing van artikel 42, leden 1 en 2, artikel 158, lid 1, en artikel 162 van het douanewetboek en artikel 84, lid 1, onder a), en lid 2, onder a), punt aa) van de douanewet correct heeft vastgesteld en dat deze inbreuk de grondslag heeft gevormd voor de verplichting van verzoekster om de bestuurlijke boete van de douane te betalen. Door de onjuiste vermelding van het land van oorsprong had verzoekster nagelaten het definitieve antidumpingrecht op de invoer van rijwielen en rijwielonderdelen van oorsprong uit de Volksrepubliek China aan te geven en te

■■■■■

betalen, met als gevolg dat de douanewaarde aanzienlijk lager was vastgesteld dan het geval had moeten zijn. Toen het antidumpingrecht achteraf werd vereffend, ontstond dus een EU-douaneschuld alsook een douanedeficit. Ingevolge artikel 2, punt 6, en artikel 84, lid 8, van de douanewet dient, wanneer een achteraf vastgestelde betalingsverplichting ook een douanedeficit omvat, het totale bedrag van de door de douaneautoriteit vastgestelde verplichting als basis voor de administratieve boete van de douane. Een definitief geworden douanedeficit geeft dus op zichzelf aanleiding tot de toepassing van een administratieve boete van de douane, zodat de lagere douaneautoriteit geen verdere verplichting tot controle of anderszins tot aansprakelijkstelling had. Volgens artikel 84, lid 8, van de douanewet is het bedrag van de administratieve douaneboete dwingend en is er geen beoordelingsmarge.

- 8 Verweerster voegde daaraan toe dat verzoekster na de aanvang van de controles na vrijgave de gelegenheid zou hebben gehad om, voordat het verslag van de bevindingen van die controles aan haar werd meegedeeld, te verzoeken om betaling van het douaneverschil voor antidumpingrechten, maar dat zij dat niet heeft gedaan. Aangezien het douanedeficit ambtshalve is vastgesteld, bestaat er in casu geen aanleiding om het bedrag van de bestuurlijke douaneboete te verlagen. Overeenkomstig artikel 85, lid 1, van de douanewet bestaat er evenmin aanleiding om de boete kwijt te schelden. Het argument van verzoekster dat er geen onderzoek naar de feiten heeft plaatsgevonden is dus onjuist.
- 9 Verweerster wijst erop dat het douanewetboek niet de feiten en overtredingen regelt waarop sancties van toepassing zijn, maar slechts de soorten sancties vaststelt, waarbij de bevoegdheid om ter zake regels vast te stellen aan de lidstaten wordt voorbehouden, hetgeen in het geval van Hongarije is gebeurd bij artikel 84, lid 1, van de douanewet. In deze wet werd de sanctieregeling van meet af aan bepaald door de beoordeling en evaluatie van zowel de feiten die een inbreuk vormen als de ernst van de gevolgen ervan. De ernstigste inbreuken zijn handelingen en inbreuken op de douanewetgeving die leiden tot een verlaging van de douanerechten of andere heffingen en die bijgevolg leiden tot een vermindering van de nationale overheidsmiddelen of de inkomsten van de Unie. Om die reden bedraagt volgens artikel 84, lid 8, van de douanewet bij dergelijke inbreuken de bestuurlijke douaneboete 50 % van het douanedeficit, zonder dat is voorzien in de mogelijkheid van een beoordeling van de omstandigheden, zodat die bepaling een systeem van risicoaansprakelijkheid invoert.
- 10 Volgens verweerster is deze sanctie in overeenstemming met de rechtsbeginselen van artikel 42, lid 1, van het douanewetboek. Voorts was verweerster van mening dat verzoeksters argument betreffende de schending van artikel 4, leden 1 en 2, VWEU, artikel 7 VWEU en artikel 26, leden 1 en 2, VWEU, alsmede artikel 16 van het Handvest ongegrond is, aangezien antidumping- en handelsbeschermingsmaatregelen de interne markt van de Unie beschermen tegen niet-preferentiële producten en oorsprong. Bijgevolg beperkt het Unierecht het vrije verkeer van goederen ten einde de interne markt te beschermen, en inbreuken op die beperkingen mogen niet ongestraft blijven.

Voornaamste argumenten van de partijen in het hoofdgeding

- 11 Volgens **verweerster** is de bestuurlijke douaneboete een bijzondere sanctie waarop de dwingende regeling van de douanewet van toepassing is. Deze wet maakt een onderscheid tussen twee categorieën van inbreuken die aanleiding geven tot de toepassing van douanesancties: inbreuken die leiden tot een douanedeficit en administratieve inbreuken die niet leiden tot een douanedeficit. In onderhavige zaak is er sprake van een inbreuk waarbij verzoekster een aangifte van goederen heeft ingediend met een onjuiste inhoud, waardoor verzoekster een douaneschuld heeft opgelopen. Artikel 84, lid 8, van de douanewet voorziet in de verplichte oplegging van een bestuurlijke douaneboete van 50 % van het deficit, zonder enige uitzondering.
- 12 Wat de feiten betreft die de in artikel 84, lid 1, van de douanewet bedoelde inbreuk vormen, is het niet mogelijk de omstandigheden te beoordelen, maar is de enige vraag die voor de toepassing van de in die bepaling neergelegde sanctieregeling moet worden onderzocht, of er sprake is van een douanedeficit. Indien er sprake is van een dergelijk deficit, ongeacht enig ander element – zelfs indien niet kan worden vastgesteld dat de begane feiten aan de marktdeelnemer zijn toe te rekenen – moet een bestuurlijke douaneboete van 50 % van het douanedeficit worden opgelegd.
- 13 Verweerster betoogt dat, anders dan verzoekster stelt, de douanewet een onderscheid maakt tussen inbreuken voor zover hij enerzijds voorziet in sancties van verschillende hoogte voor verschillende inbreuken en anderzijds een onderscheid maakt tussen inbreuken die aanleiding geven tot een douanedeficit (in welk geval een geldboete van 50 % van het deficit moet worden opgelegd) en inbreuken die geen aanleiding geven tot een douanedeficit (in welk geval verschillende sancties moeten worden opgelegd naargelang van de betrokken inbreuk). Aangezien de douanewet bovendien, door de inbreuken te beoordelen naargelang van de ernst van de veroorzaakte schade, de oplegging van verschillende sancties mogelijk maakt, zelfs in het geval van inbreuken die aanleiding geven tot een douanedeficit, en, mits aan bepaalde voorwaarden is voldaan, ook voorziet in een vermindering van de sanctie, voldoet zij aan de vereisten van artikel 42, lid 1, van het douanewetboek.
- 14 Volgens **verzoekster** houdt de in de douanewet vastgestelde bestuurlijke geldboete in geval van een douanedeficit, waarvan het vaste bedrag is vastgesteld op 50 % van het deficit, geen rekening met de individuele omstandigheden van de overtreding en staat zij eraan in de weg dat de sanctie in verhouding staat tot de veroorzaakte schade.
- 15 Verzoekster stelt dat de importeur bij de vaststelling van de oorsprong slechts een beperkte kennis heeft van de productie van de goederen en van de factoren die de oorsprong bepalen. In dergelijke gevallen vertrouwt de importeur volledig op de door de exporteur verstrekte informatie. Er zij op gewezen dat in het onderhavige

■■■■■

geval de kamer van koophandel van Taiwan, als onafhankelijk overheidsorgaan, eveneens bewijsstukken inzake de oorsprong heeft verstrekt.

- 16 Volgens verzoekster is de opgelegde bestuurlijke douaneboete bedoeld om de importeur te bestraffen voor het afleggen van een onjuiste verklaring over de oorsprong van de goederen. Het objectieve karakter en het vaste bedrag van de boete stellen de douaneautoriteiten echter niet in staat de ernst van de inbreuk te beoordelen en een daaraan proportionele sanctie op te leggen. Een dergelijke wettelijke bepaling schendt het proportionaliteitsvereiste. Dienaangaande verwijst verzoekster naar de gevoegde zaken C-497/15 en C-498/15, waarin de importeur een hoge boete is opgelegd voor een inbreuk waarvoor hij niet verantwoordelijk was. Een vaste sanctie waarvan het bedrag niet aan de ernst van de inbreuk kan worden aangepast, vormt een onevenredige belasting voor de ondernemingen en ondermijnt de toepassing van de in het douanewetboek vastgestelde criteria voor de vaststelling van bestuurlijke sancties door de lidstaten.

Korte motivering van het verzoek om een prejudiciële beslissing

- 17 Naar aanleiding van de vordering moet de verwijzende rechter beoordelen of het in artikel 42, lid 1, van het douanewetboek neergelegde proportionaliteitsbeginsel in de weg staat aan de sanctie van artikel 84, lid 8, van de douanewet – die is vastgesteld op basis van artikel 42, leden 1 en 2, van het douanewetboek – namelijk een bestuurlijke douaneboete die verplicht moet worden opgelegd wanneer een douanedeficit ontstaat als gevolg van een overtreding bestaande uit het verstrekken van onjuiste gegevens in de goederenaangifte en waarvan de hoogte gelijk is aan 50 % van het vastgestelde deficit. De sanctie resulteert in wezen in een risicoaansprakelijkheid, waarbij het niet mogelijk is om te onderzoeken of de handeling aan verzoekster valt toe te rekenen en dus om te beoordelen of verzoekster alle noodzakelijke en redelijkerwijs voorzienbare maatregelen heeft genomen om de inbreuk die heeft geleid tot het douanedeficit te voorkomen.
- 18 Volgens de verwijzende rechter kan het geschil tussen partijen niet worden opgelost zonder uitlegging van het Unierecht, met name artikel 42, leden 1 en 2, van het douanewetboek.
- 19 Verordeningen zijn rechtshandelingen in de zin van artikel 288 VWEU. Zij hebben een algemene strekking, zijn verbindend in al hun onderdelen en rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat van de Unie. Zij scheppen rechten en verplichtingen voor natuurlijke personen, die zich er dus rechtstreeks op kunnen beroepen voor de nationale rechter.
- 20 De verwijzende rechter preciseert dat de vaststelling door de lidstaten van uitvoeringsbepalingen ter ondersteuning van de doelstellingen en bepalingen van een verordening niet verboden is en dat de lidstaten hier zelfs toe verplicht zijn, tenzij de verordening anders bepaalt. Voor het onderzoek van de onderhavige zaak zij erop gewezen dat artikel 42, lid 1, van het douanewetboek de lidstaten

verplicht om bij niet-naleving van de douanewetgeving sancties vast te stellen die effectief, proportioneel en afschrikkend moeten zijn. Lid 2 van hetzelfde artikel voorziet als rechtsgevolg in de oplegging van een boete of de intrekking, schorsing of wijziging van de vergunning. Deze wetgevende tekst van de Unie is in Hongarije ten uitvoer gelegd door de bepalingen van hoofdstuk XI van de douanewet.

- 21 De verwijzende rechter merkt op dat de douanewet is gebaseerd op de bepalingen van het douanewetboek en dat beide wetsteksten onderling verbonden zijn. De regels van artikel 84 van de douanewet geven inhoud aan de Unierechtelijke bepalingen neergelegd in artikel 42 van het douanewetboek. In het kader van de geldboete (of schikking) waarin artikel 42, lid 2, onder a), van het douanewetboek voorziet, voert de douanewet de bestuurlijke douaneboete in, die, wat de rechtsgevolgen betreft, in twee soorten kan worden onderverdeeld: een procentuele geldboete (artikel 84, lid 8, van de douanewet) en een geldboete op basis van een discretionaire bevoegdheid (artikel 84, lid 10, van de douanewet). In beide gevallen moet ook rekening worden gehouden met de vereisten (effectiviteit, proportionaliteit en afschrikkende werking) van artikel 42, lid 1, van het douanewetboek, dat rechtstreeks toepasselijk is. Bijgevolg is de juridische instelling van de in Hongarije ingevoerde bestuurlijke douaneboete onbetwistbaar gericht op het Unierecht en is de eenvormige uitlegging van de aan het Unierecht ontleende bepalingen of begrippen, ongeacht de omstandigheden waarin zij worden toegepast, van duidelijk belang voor de Unie teneinde in de toekomst uiteenlopende uitleggingen te vermijden.
- 22 Gelet op het voorgaande is de verwijzende rechter van oordeel dat het Hof bevoegd is om op het verzoek om een prejudiciële beslissing te beslissen.
- 23 De verwijzende rechter verwijst naar het oordeel van het Hof in het arrest [REDACTED] namelijk dat wanneer een Unierechtelijke regeling niet voorziet in specifieke sancties voor inbreuken op haar bepalingen of op dat punt verwijst naar nationale bepalingen, de lidstaten alle passende maatregelen moeten nemen om de werkingssfeer en de doeltreffendheid van het Unierecht te waarborgen. De lidstaten blijven vrij in de keuze van de sancties die van toepassing zijn bij inbreuken op de douanewetgeving, maar zij moeten zich houden aan het Unierecht en de beginselen daarvan, waaronder het evenredigheidsbeginsel.
- 24 De verwijzende rechter herinnert eraan dat de nationale rechter krachtens de nationale regeling niet over een beoordelingsmarge beschikt met betrekking tot de in het hoofdgeding aan de orde zijnde sanctie, hoewel hij het evenredigheidsbeginsel neergelegd in artikel 42, lid 1, van het douanewetboek in acht moet nemen. Aangezien de douaneautoriteit in dergelijke gevallen geen rekening houdt met de individuele omstandigheden van de overtreding, is de toegepaste sanctie onevenredig zwaar en aldus in strijd met artikel 42, lid 1, van het douanewetboek.

-
- 25 Wat de proportionaliteit van de sanctie betreft, verwijst de verwijzende rechter naar de punten 44 en 45 van het arrest LCL Le Crédit Lyonnais, volgens welke de lidstaten erop moeten toezien dat de materiële en formele voorwaarden waaronder overtredingen van het Unierecht worden bestraft, overeenstemmen met die waaronder vergelijkbare en even ernstige overtredingen van het nationale recht worden bestraft, en hoe dan ook ervoor zorgen dat de sanctie doeltreffend, proportioneel en afschrikkend is. Bovendien dient de strengheid van de sancties in verhouding te staan tot de ernst van de strafbaar gestelde feiten. De sancties moeten met name een reële afschrikkende werking hebben en tegelijkertijd het algemene evenredigheidsbeginsel in acht nemen.
- 26 De verwijzende rechter acht het relevant dat de nationale wetgever, na de feiten die in het hoofdgeding aan de orde waren, zelf met ingang van 28 juli 2022 het begrip douanedeficit als vermeld in artikel 2, lid 6, van de douanewet heeft gewijzigd door aan de bestaande definitie toe te voegen dat „douaneschulden die zijn tenietgegaan overeenkomstig artikel 124, lid 1, onder h) of k), van het douanewetboek en douaneschulden van minder dan 10 euro die zijn ontstaan als gevolg van een overtreding in verband met het douanetoezicht of het optreden van de douaneautoriteiten, evenwel niet worden beschouwd als douanedeficit”.
- 27 Volgens de preambule van de wet waarbij deze wijziging is ingevoerd, vormt het bedrag van de verschuldigde maar niet aangegeven douanerechten, alsmede andere heffingen, hoe dan ook een douanedeficit, zelfs wanneer de inbreuken die tot de douaneschuld hebben geleid niet significant zijn en het Unierecht dienaangaande voorziet in gevolgen in geval van tenietgaan van de douaneschuld. Voor de vaststelling van het bedrag van de boete kan aan de handelingen die leiden tot de schending van de verplichting om de goederen bij de douane aan te brengen of de onttrekking van de goederen aan het douanetoezicht echter niet hetzelfde gewicht worden toegekend als aan andere, minder belangrijke inbreuken waarbij de douaneschuld is tenietgegaan. Dit gewijzigde begrip douanedeficit moet ook gelden voor gevallen die op het tijdstip van de inwerkingtreding ervan nog in behandeling zijn.
- 28 Deze wijziging van de douanewet heeft de mogelijkheid geschapen om in plaats van een douaneboete (van een vast bedrag) van 50 % van de douaneschuld, een douaneboete wegens niet-naleving op te leggen op basis van de discretionaire bevoegdheid van de douaneautoriteit, aangezien de wetgever heeft erkend dat voor de vaststelling van het bedrag van de boete handelingen die leiden tot de schending van de verplichting om de goederen bij de douane aan te brengen of de onttrekking van de goederen aan het douanetoezicht niet op dezelfde wijze worden beoordeeld als andere, minder belangrijke inbreuken waarbij de douaneschuld is tenietgegaan.
- 29 De verwijzende rechter wil weten of, indien verzoekster voor de nationale rechterlijke instanties met betrekking tot de overtreding die tot het douanedeficit heeft geleid, bewijst dat de onjuistheid van de gegevens in de douaneaangiften haar niet kan worden toegerekend, de betrokken douaneboete kan worden

beschouwd als een effectieve, proportionele en afschrikkende sanctie die voldoet aan de voorwaarden van artikel 42, lid 1, van het douanewetboek.